

تابستان گرم در صبا

کارگردان مستند «یک روز به خصوص»:

جهاد تبیین یعنی روایت‌گری درست

گفت‌وگو با عوامل فیلم ضدصهیونیستی «پیش از بهشت»

فلسطین، حرف‌های ناگفته بسیاری دارد

نگاهی به فصل تازه برنامه صبحگاهی شبکه ۵ در گفت‌وگو با تهیه‌کننده آن

یک روز آرام در شهر امن

آرزوی همه، زیستن در شهری امن است؛ یکی از مظاهر امنیت که شاید کمتر با شنیدن این واژه در خاطرمان بیاید. فضای امن، راه‌های شهری و مسائل مربوط به ترافیک است. فصل جدید برنامه شهر امن، با تاکید بر این موضوعات تلاش دارد...

«جام جم» تاثیر سقط‌های غیرقانونی را بر بحران جمعیت بررسی می‌کند

بازی خطرناک با جمعیت

جایگاه

ویژه فرهنگ - هنر
رسانه - جامعه

دوشنبه ۶ تیر ۱۴۰۱ ■ شماره ۶۲۴۷

دوشنبه‌نوشته‌ها

نباید در برابر موج فیلم‌های بی‌مصرف سکوت کرد

محمد تقی فهیم
منتقد سینما

سینما جدی‌تر از این حرف‌هاست. یعنی جدی بوده ولی آن را به شوخی گرفتند تا جایی که واقعا شوخی شوخی شده‌است. این قدر سینما را جدی نگرفتند که نزد همه لایه‌ها و اقشار اجتماعی از حیز انتفاع افتاد. حتی برای همان قشر متوسط که شعارش را می‌دادند هم سینما ارمانی در چنته نداشته و ندارد. این یک فاجعه بسیار جدی است که نزدیک ۲۰۰ فیلم در صف اکران باشد ولی سینماداران رغبت اکران بیست تایی آنها را نداشته باشند. حالا آنهایی که با یک صفحه طرح، مجوز ساخت می‌دادند، لطف کنند بیایند و جواب بدهند که با افزایش رقم تولید این فیلم‌ها، چطوری می‌خواستند سینما را رونق ببخشند؟ یا این خزعبلاتی که نه به درد دنیای کسی می‌خورد و نه به کار آخرت کمتر کسی می‌آید، آیا جز تلف کردن سرمایه و وقت نیروهای کارآمد چیز دیگری هم در سیاست‌های گذشته بوده‌است؟

تاملی در متن فیلم‌های باقی‌مانده چیزی جز افسوس باقی‌نمی‌گذارد. واقعا مگر اکران سینمای ایران چند فیلم درباره تغییر جنسیت می‌خواهد؟ اصلا تغییر جنسیت مساله و دغدغه چه جمعیتی از کشور است؟ به همین سیاق مساله خیانت ضربدري و... در چند سال گذشته حتی سه فیلم ساخته نشده‌است که چنان مورد توجه نسل‌های مختلف قرار گیرد که درباره آدم‌های آن حرف بزنند. اشتباه نکند. توقع نداریم فیلمی ساخته شود (اگر چه حق مان است) مانند فلان کشور که سرمشقی برای موفقیت والیبال اکنون‌شان باشد. توقع نداریم مانند بهمان کشور، از کشیش گننام جنگ‌های داخلی‌شان قهرمان ملی بسازد. توقع ساخت فیلم‌ای‌تی نداریم که ترس از موجودات فرازمینی را به آرزوی داشتن یک موجود فرازمینی توسط خانواده‌ها تبدیل کند و... نخیر، توقع ما خیلی پایین‌تر از این حرف‌ها بوده‌است.

سینمای سال‌های گذشته ایران دیگر هیچ قهرمانی از میان لایه‌های پایین اجتماع بازتولید نکرده‌است، نه در حد قصیر که جوانان به تبعیت از ضدقهرمانش سررا مدل خاصی بیارایند و در مواقعی پاشنه کفش ورکشند و نه در سقف حاج کاظمی که برای دوستش آژانس به هم ریخت. بله، سینما را در چند سال گذشته چنان به دریوگی کشاندند که فقط به فکر گدایی جایزه باشد و بس. لاغر در همه اجزا و تحیف در پیام و سخف در همه مضامین، این دستاورد سینمای سال‌های گذشته بوده‌است. توهین به شعور مردم، تحقیر کشور، نادیدن غرور ملی و تاریخ پرافتخار این سرزمین، وجه غالب مضامین سینمای ایران در سال‌های گذشته بوده‌است.

سینمای ایران در چند سال گذشته نه تنها به توده‌های مردم (مشتریان اصلی سینما در دنیا) و مسائل مان پشت کرده‌است بلکه برخلاف شعار مدیران‌اش در زمینه وفاداری به طبقه متوسط و جریان روشنفکری، حتی یک فیلم مانند هامون هم روانه پرده نکرده تا شعار طبقاتی آنها را روانه خیابان‌ها کند: «این زن حق منه، سهم منه و...» اما دیگر نباید در برابر موج فیلم‌های بی‌مصرف و خواب‌آور کوتاه آمد. دیگر نباید در برابر اندیشه‌های وامانده غرب پرست عاشق جشنواره‌ها سکوت کرد. دیگر نباید دست روی دست گذاشت و بی‌تفاوت بود. حالا نباید آتش شعار باسماهی فیلم‌های جشنواره‌ای اعتبار ایران است را شعله‌ورتر کرد که برعکس مطالبه جدی ما حالا فیلم خوب، سالن مناسب است. ما حالا این حق خواهی را باید فریاد کنیم. حالا دیگر دوره مطالعاتی‌گری است و ما سینما دوستان در سراسر کشور مطالبه جدی‌مان فیلم خوب و سالن مناسب است.

سفر یک محصول دیدنی از فضای مجازی به رسانه ملی

با «دی بی سی» به اخبار جعلی بخن‌دیم

برنامه‌ای در نقد دروغ‌پراکنی‌های بی‌بی‌سی

دکتر منوچهر خردمند

تحلیل‌گر مسائل عمومی و بین‌الملل

کان مهاجر در مدارس این کشور قرار است اصلاح شود تا کودکان بدون مدرک هم به مدرسه بروند

یادداشت

ما در چه وضعیتی هستیم

مواظب راهزنان مسیر تغییر، باشیم

بخش دوم

انقلاب اسلامی مقدمه انقلاب بزرگ مهدوی است

اسلام و عدل الهی برپا مانده پس باید دانست تغییری که امام از آن سخن گفته، ماهوا متضاد تغییری است که کفر و قدرت جهانی جاثو سرمایه‌سازاری دولتی و لیبرال با تمدن فرعون‌ی مدرن ایجاد کرده است و اذتاب داخلی اینان و سرسپردگان به تغییر با تفسیر شرق‌گرا و غرب‌گرای مدرن و مدرنیت و اصلاح طلبی و مدرنیت ایرانی براساس التقاط تقلید کور از راه تمدن غرب و علم غربی گسسته از خدا تغییر با راه حل‌های اربابان سلطه و کفر برای کشورهای پیرامونی را پذیرفته و درصدد جابه‌جایی و تحریف معنای اصل تغییر قرآنی و انقلاب امام ره در مسیر اسلام و عهد با امام منتظر در عصر انتظار با تغییر مدرن هستند.

باید توجه داشت در ایجاد ورهزن وجود دارد:

۱- تغییر خواهی و رشد طلبی امام خمینی را و انقلاب اسلامی را همان ظهور و انقلاب مهدی و موعود وانمود کردن.

۲- این انقلاب رشد و انجام تکالیف الهی عصر غیبت را یک سری ارتباط با ولایت امام زمان حج و بندگیان حضرت در عصر غیبت به حساب آوردن و جدایی بین‌شان قائل شدن. توگویی انسانی که در عصر غیبت اهل ایمان و انجام تکالیف گوناگون و امر به معروف و نهی

برش +

موافقان تغییر

موافقان تغییر گوناگون‌اند. در درون هریک از دسته‌های غرب‌گرا و شرق‌گرا، مذهبی، لائیک یا سکولار، مونیست یا التقاطی و آنتیست و حتی در مدافعان مدعی انقلاب اسلامی یک نگاه و محتوای انضمامی، فراتر از کلیات رهزن، وجود ندارد بلکه معناهای گوناگون مشخص وجود دارد. حتی موافقان غرب‌گرا و لیبرال و مدرن هم در تعیین مقصودشان از تغییر، یکی نیستند. ملی‌گراها و گلوبالیست‌هایشان کاملا متمایز و دارای راه‌حل‌های مختلفی‌اند و درون خود تضاد منافع و بحران دارند اما اینان جملگی و اغلب در بیان موافقت خود با تغییر جامعه ایران بر اساس قواعد مدرنیت، آگاه و ناآگاه دست به شعیده‌ای می‌برند که وانمود می‌کند انقلاب اسلامی، نظام جدید آمده از آن و حکمرانی موجود و ولی فقیه با تغییر مخالف‌اند. آنان مخالفت انقلابیون مؤمن را با تغییر واپس‌گرایانه و بازگشت بردگی و آویختگی به ارباب غرب را مخالفت با تغییر وانمود می‌کنند. مخالفت غرب‌گرایان و شرق‌گرایان با قیام ا... و نفی سلطه کفر مدرن و نفی روح نظام پیرامونی سبب شده این تغییر طلبی اسلامی را به دروغ، کلا تغییر هراسی تعبیر کرده و راه ارتجاعی و جاهلیت مدرن‌شان را به مثابه تغییر نو وانمود کنند و تنها همین را تغییر می‌نامند.

این وانموده ماهوا ضد حقیقت و پوچ است. هرگز اسللم انتظار و ناب محمدی، منابع امیل آن، نص قرآن حکیم و تفسیر اولیای معصوم دین، علیهم‌السلام که از قرآن جدایی ناپذیرند نه تنها مخالف توان‌یابی نو و کمال‌یابی مدام و تغییر از ظلمات به نور در همه ابعاد نیستند، بلکه این تغییر مدام را حاصل بندی ناب می‌دانند و از الطاف بزرگ رب رحیم می‌دانند: چه در زندگی فردی و اجتماعی و ملی و جهانی!

از منکر و عبودیت است، ربطی به اسلام و رضای الهی ندارد و اسلام دوتااست. وقتی امام به تبع هدایت قرآن و عترت و در مسیر تغییر موعود (عج) از تغییر حرف می‌زند. این تغییر با انواع تغییر خواهی مدرن و متحجر متفاوت است و اجرای سرپرستی و سربازی امام زمان (عج) در عصر غیبت است.